

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118011045
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbeľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118011045.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eva Korbeľová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. 05. 2021 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

P. E. D. A. T. V. C. H. V. Á. , rod. Ž., nar. XX. XX. XXXX v Ž. Z. O., trvale bytom J. Z. O. Č.. XXX

uznáva sa vinnou, že

v presne nezistenom čase dňa 05.03.2016 v Banskej Bystrici, v bare S-PARADIS na Námestí SNP, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s P. G., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom O., O. XXXX/XX (právoplatne odsúdený v tejto trestnej veci) naviedli F. A., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B. B., E. XXXX/XX, aby na svoje meno uzatvoril viacero finančných úverov, ktoré mali byť použité na preklenutie zlej finančnej situácie firmy DAJ, s.r.o., pričom ho ubezpečili, že do jedného mesiaca finančné úvery prevezmú na svoju spol. DAJ s.r.o., so sídlom Nad Plážou č. 16, Banská Bystrica, IČO: 50 080 474, a za to mu vyplatia finančnú odmenu vo výške 10 % z vybaveného finančného úveru, s čím menovaný súhlasil a

- dňa 06.03.2016 uzatvoril v priestoroch ESC v meste Banská Bystrica, ako dlžník Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX so spol. Slovenská sporiteľňa a.s., na sumu vo výške 12.000,-€, ktorý úver sa zaviazal splácať po dobu 96 mesiacov, v mesačných splátkach po 190,41 €, následne z uvedených finančných prostriedkov obvinenej P. E., ktorá ho čakala v bare S-PARADIS na Námestí SNP v Banskej Bystrici, vyplatil v hotovosti sumu vo výške 10.800,- €, ona mu následne vystavila fiktívnu zmluvu o prevzatí dlhu, a zvyšok peňazí si ako údajnú províziu ponechal,

- dňa 10.03.2016 uzatvoril v priestoroch ESC v meste Banská Bystrica, ako dlžník Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX s VÚB bankou a.s., na sumu vo výške 10.000,-€, ktorý úver sa zaviazal splácať po dobu 96 mesiacov, v mesačných splátkach po 168,43 €, následne z uvedených finančných prostriedkov obvinenej P. E., ktorá ho čakala v bare S-PARADIS na Námestí SNP v Banskej Bystrici, vyplatil v hotovosti sumu vo výške 9.000,- €, ona mu následne vystavila fiktívnu zmluvu o prevzatí dlhu, a zvyšok peňazí si ako údajnú províziu ponechal,

pričom P. E. spolu s P. G. vo všetkých týchto prípadoch ubezpečili F. A., že v priebehu pár dní, maximálne do jedného mesiaca, zabezpečia všetky listinné podklady potrebné na prevzatie finančných úverov na seba, alebo spoločnosť DAJ s.r.o., so sídlom Nad Plážou č. 16, Banská Bystrica, IČO: 50 080 474 s tým, že samotné mesačné platby, ako aj finančné úvery nebude musieť splácať, čo sa však doposiaľ nestalo a ani jeden z uvedených úverov nebol prevzatý na ich osoby alebo ich spoločnosť, ani neboli z ich strany uhrádzané žiadne mesačné splátky, naopak takto získané finančné prostriedky použili pre vlastnú potrebu a doposiaľ ich ani len z časti nevrátili, čím týmto svojim konaním spôsobili poškodenému F. A., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B. B., E. XXXX/XX škodu v celkovej výške 19.800,-€;

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l a

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

Za to sa o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. sa u r č u j e skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. sa u k l a d á obžalovanej povinnosť spoločne a nerozdielne s odsúdeným P. G. nahradiť poškodenému F. A., Z.. XX.XX.XXXX V. B. B., K. B. B., E. XXXX/XX, škodu vo výške 19.800 €.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.12.2018 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 18.12.2018 pod. sp. zn. 2Pv 367/18/6601-3 na P. E.Ú., rod. Ž., nar. XX.XX.XXXX v Ž. Z. O. a P. G., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom O., O. XXXX/X, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorých skutkov sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Súd v skrátrenom konaní vydal dňa 08. 01. 2019 trestný rozkaz pod sp. zn. 4T/87/2018, ktorým boli obaja obvinení X/ P. E. T. X/ P. G. uznaní vinnými v zmysle obžaloby a obom bol uložený podmienenečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, každému z nich zvlášť, so stanovením skúšobnej v trvaní 24 mesiacov. Zároveň bolo podľa § 287 ods.1 Tr. por. uložené obom obvineným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému F. A., škodu vo výške 19.800 €.

Obvinený 2/ P. G. proti trestnému rozkazu opravný prostriedok nepodal a preto vo vzťahu k nemu sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 23. 01. 2019. Tento v prípravnom konaní pri svojom vypočutí, využil svoje zákonné právo a nevypovedal.

Obvinená 1/ P. E. proti trestnému rozkazu podala v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom opakovane, ako pri jej výsluchu v prípravnom konaní tvrdila, že poškodeného F. A. nepozná, preto nič od neho nemohla prevziať. Žiadala o vyhotovenie znaleckého posudku v odbore grafológie pretože podpisy na zmluvách nie sú jej, o predloženie dôkazu k tvrdeniam poškodeného, dôkazy akým spôsobom sa obohatila, načo boli použité finančné prostriedky, dôkaz čím poškodeného uviedla do omylu, keďže poškodeného nepozná a na zmluvách nie sú jej podpisy. Podľa nej, mal poškodený dodržať mieru opatrnosti, mal preskúmať tvrdenia ôsob ktoré mu takéto informácie poskytli a to prostriedkami bežne dostupnými.

Ako obžalovaná pred súdom, P. E. už jednoznačne netvrdila, že poškodeného F. A. nepozná. Uviedla, že si na poškodeného nespomína, len ako na zákazníka, v živote ich nikto nezoznámil, v živote od poškodeného neprevzala žiadne peniaze, nikdy s ním nejednala, ako keby ho prvýkrát videla na súde. Z uvedeného sa nemá ani k čomu vyjadrovať. Zdôraznila, že P. G. mal razítko jej firmy, pravdepodobne on s poškodeným zmluvy uzatvoril, keďže podpisy nie sú jej a podobajú sa na podpisy G.. Poprela, že by

s poškodeným bola v SLSP pri vybavení úveru, tiež že by bola vo VÚB za účelom vybavenie úveru pre poškodeného, od ktorého neprevzala dňa 06.03.2016 a ani dňa 10.03.2016 žiadnu finančnú hotovosť, ani neuzavrela žiadnu zmluvu o prevzatí dlhu. Po predložení jej obhajobou k nahliadnutiu týchto zmlúv o prevzatí dlhu na súde uviedla, že pečiatka spoločnosti je jej, ale podpis nie je jej. Potvrdila, že pečiatka je tá, ktorú používali v jej spoločnosti DAJ s.r.o., okrem nej s ňou disponoval P. G., videla ako ju mal, videla ako podpisoval aj iné listiny. Jej bratranec Ž. tiež disponoval pečiatkou, pečiatky si zadovážili bez jej súhlasu, ona bola jediný konateľ spoločnosti DAJ s.r.o..

P. G. pozná, je kamarát jej bratranca P. Ž.T., ktorý u nich chvíľu býval, G. chodil za ním a tak ho spoznala. P. G. chodil často aj do jej baru S-PARADIS, ktorý prevádzkovala. Vie, že disponoval pečiatkou jej spoločnosti, nevie koľko si ich dali vyrobiť.

Dala do pozornosti, že bola vydieraná osobami P. Ž. (jej bratranec), Z. U., Z. Q., P. G., aby robila finančného poradcu, inak jej zabijú dieťa, preto podala na nich trestné oznámenie.

Svedok - poškodený F. A., vypovedal pred súdom zhodne ako v prípravnom konaní, kedy uviedol, že začiatkom marca v roku 2016 ho jeho známa P. E.Á. pri jednom ich rozhovore požiadala v podniku S-PARADIS, ktorého bola majiteľkou, o finančnú pomoc. Potrebovala požičať peniaze pre jej spoločnosť DAJ s.r.o., lebo táto bola v zlej finančnej situácii a jej peniaze vraj už v banke nepožičajú, lebo firma je zadĺžená. Pri tomto rozhovore bol okrem ich dvoch prítomný aj jeho známy P. G.J.. P. E. mu teda navrhla, že nech si on zoberie úver v banke, takto získané peniaze jej odovzdá, pričom ona do mesiaca zabezpečí, že celý úver preberie na seba jej spoločnosť DAJ s.r.o., ktorá spoločnosť bude potom úver aj splácať. Sľúbila mu, že on úver nebude musieť vôbec splácať a že jemu v súvislosti s týmto, nevzniknú žiadne finančné výdavky. Práve naopak, za to, že jej takto pomôže, mu ona mala dať 10 % z výšky poskytnutého úveru, čo mala byť jeho odmena. Všetky tieto skutočnosti a postup ako to prebehne mu uvádzala hlavne P. E. a prítomný pri tom P.H. G. ju v niektorých veciach len dopĺňal. Celé to však určite riešili spolu a preto pred súdom zotrval na tom, že na úver ho nahovorili obidvaja. Jemu sa toto zdalo zaujímavé a aj finančne výhodné, preto s nimi navrhovaným postupom súhlasil a súhlasil najmä preto, že mu sľúbili, že následne úver od neho prevezmú, budú ho výhradne splácať oni a on nebude musieť platiť nič.

Dňa 06.03.2016 teda išiel spolu s P. G. do banky a to do pobočky Slovenskej sporiteľne v Europe SC v Banskej Bystrici, kde požiadal o spotrebný úver vo výške 12.000 €. Ešte v ten istý deň mu bol úver schválený a bolo mu aj celých 12.000 € v hotovosti bankou vyplatených. Spolu s P. G. išiel potom za P. E. do jej podniku S-PARADIS, kde jej hneď odovzdal v hotovosti 10.800 € a zvyšok v sume 1.200 €, ako ňou sľúbených 10 %, si nechal. Pri odovzdaní peňazí bol prítomný aj P. G.. Následne podpísali zmluvu o prevzatí dlhu, na základe ktorej mal byť daný úver prepísaný na spoločnosť DAJ s.r.o. Túto zmluvu podpísal on, ale či ju podpísala P. E. alebo P. G. jednoznačne nevedel, ale jeden z nich dvoch ju podpísal. Keďže títo dvaja vystupovali spoločne, bolo mu to jedno, kto z nich to podpísal. P. E. mu tiež povedala, že ona pošle zmluvu do banky, aby ten úver prepísali, vraj s tým banka súhlasila, už s nimi hovorila a už to tak urobila aj v minulosti. Tiež povedala, že mu z banky príde list, kde to bude celé potvrdené a na záver ho ešte ubezpečila, že sa nemá báť, nemá nič platiť a všetko prebehne tak, ako sa dohodli. Týmto on pokladal celú vec za vybavenú.

V ten istý deň mu ešte P. E. spolu s P. G. povedali, že by potrebovali ešte viac peňazí a tak sa dohodli, že on zoberie ešte jeden úver a to v inej banke, pričom všetko malo prebehnúť presne tak isto, ako pri prvom úvere. Z toho dôvodu on s E. išli dňa 10.03.2016 do pobočky VÚB banky v Europe SC v Banskej Bystrici, kde on požiadal o spotrebný úver vo výške 10.000 €. E. bola celý čas pri ňom a pred pracovníčkou banky sa tvárila, že je jeho finančný poradca. V ten deň mu úver banka schválila a vyplatila a zase išli do podniku S-PARADIS, kde P. E. v hotovosti odovzdal 9.000 € a zvyšných 1.000 €, teda 10 %, si nechal. Pri tomto bol opäť prítomný aj P. G., zas podpísali obdobnú zmluvu o prevzatí dlhu a povedali mu, že to celé prebehne presne tak isto, ako pri prvom úvere. Ani pri tejto zmluve nevedel, ktorí z týchto dvoch - E. alebo G., túto zmluvu podpísal.

Keďže mu z banky neprišlo žiadne oznámenie o prevzatí úverov spoločnosťou DAJ s.r.o., telefonoval P. E., aby zistil, čo sa stalo. Ona sa vždy na niečo vyhovorela, tvrdila, že všetko je v poriadku, že to spravili tak, ako sa dohodli. Po nejakom čase mu však obidvaja, teda P. E.Á. aj P. G. prestali dvíhať telefóny a jemu sa už nepodarilo s nimi skontaktovať. Obžalovanú sa snažil kontaktovať aj emailom, cez fb, messenger. Súdu zároveň predložil celú jeho komunikáciu s obžalovanou E. cez messenger z 18. 06. 2016, aby vyvrátil tvrdenia obžalovanej o tom, že ho nepozná.

V konaní pred súdom bol na návrh obhajoby vypočutý ako svedok F. A., ktorý potvrdil, že pracoval v bare u obžalovanej E. a tiež že sa s poškodeným F. A. rozprával o tom, že tento bol okradnutý o nejakú finančnú časť, povedal mu o čo presne konkrétne išlo, ale pred súdom už nevedel o akú sumu presne išlo. Keď odišiel on z baru od E., už s barom nechcel mať nič spoločné. V tejto veci on podával vysvetlenie na polícii, kde sa ho pýtali na G.. Bolo to telefonicky, pýtali sa na G. či ho pozná, pýtali sa na vec poškodeného. Keď sa to teda celé začalo riešiť cez políciu, poškodený mu povedal, že odovzdal peniaze obžalovanej. Svedok vedel, že sa riešili finančné pôžičky, ktoré splácal poškodený a tieto pôžičky mali pôvodne prejsť na obžalovanú. Tiež potvrdil, že si G. si od neho pýtal číslo na A., že potrebujú niečo od neho, nevedel presne čo a potom sa dozvedel, že A. zobral pôžičku. Nevedel, že sa bral na poškodeného úver. V závere tiež potvrdil, že poškodeného s obžalovanou zoznámil on sám.

V priebehu súdneho konania sa súd čítaním oboznámil aj s obsahom listinných dôkazov, medzi ktoré patrila: Zmluva o splátkovom úvere so SP na čl. 9-11, Zmluva o prevzatí dlhu na čl. 12-13, Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru VÚB banka čl. 14-24, Zmluva o prevzatí dlhu čl. 25-26, výpis z obchodného registra čl. 44-46, zápisnica o rekognícii s fotodokumentáciou čl. 92-114, správy a posudky na obžalovanú čl. 115-124, odpis registra trestov čl. 125-152, trestný rozkaz vydaný v tejto veci pod sp. zn. 4T 87/2018 čl. 1695-167, odpor obžalovanej proti trestnému rozkazu čl. 169/170, žiadosť obžalovanej o pridelenie obhajcu čl. 171, písomné podanie obhajcu čl. 178b-178c, po prečítaní ktorých neboli vznesené žiadnou zo strán, námietky a ani pripomienky.

Podľa § 2 ods.10 Tr. por. súd je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Dôkazy obstaráva z úradnej povinnosti, pričom právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Súd je ďalej povinný v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

V zmysle § 124 ods. 1 Tr. zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Trestný čin podľa tohto ustanovenia je prečinom, nakoľko škodou väčšou sa podľa § 125 Tr. zák. rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok škody malej (266 eur), teda sumu dosahujúcu najmenej 2.660 eur.

Pre posúdenie skutku ako trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák. sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel konal už od začiatku s úmyslom iného poškodiť a seba alebo iného na škodu cudzieho majetku obohatiť, pričom z tejto pohnútky niekoho uvedie do omylu alebo niečí omyl využije. Jedná sa teda o úmyselný trestný čin, ktorého objektom je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Jedná sa nielen o veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva, pričom cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu.

Pre trestnosť takéhoto činu teda zákon vyžaduje preukázanie úmyselného zavinenia páchatela vo vzťahu k naplneniu zákonných znakov základnej skutkovej podstaty. Podmienka preukázania

úmyselného zavinenia páchatel'a, či vo forme priameho úmyslu (§ 15 písm. a) Tr. zák.) alebo vo forme úmyslu eventuálneho (§ 16 písm. b) Tr. zák.) vo vzťahu k základnej skutkovej podstate trestného činu, teda bezpodmienečne podmieňuje výsledné právne posúdenie celého konania páchatel'a.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom,
b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený.

Uvedenie poškodeného do omylu je jedným zo základných znakov objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Práve v dôsledku uvedenia niekoho do omylu, či využitie niečieho omylu je možné od niekoho vylákať finančné prostriedky, či na jeho úkor obohatiť seba, alebo iného. Pri podvode je teda významné úmyselné podvodné konanie, ktoré má iného uviesť do omylu, ktorým je vlastne rozpor medzi predstavou a skutočnosťou a pôjde oň vtedy, keď podvádzaná osoba nemá o dôležitej okolnosti žiadnu predstavu, alebo sa domnieva, že sa nemá čoho obávať. Omyl sa môže týkať i skutočností, ktoré majú len nastať, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v dobe, keď dochádza k obohateniu. Uvedením do omylu páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci, pričom môže ísť o klamstvo alebo aj o nepravdivú informáciu. Podstatné skutočnosti zamlčí páchatel', ktorý neuvedie pri svojom podvodnom konaní akékoľvek skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce alebo zásadné pre rozhodnutie podvádzanej osoby, pričom pokiaľ by tieto skutočnosti boli druhej strane známe, k plneniu z jej strany by nedošlo.

Aj spôsobenie škody na majetku je ďalším nevyhnutným predpokladom na spáchanie trestného činu podvodu. Objektom proti ktorému smeruje protiprávne konanie páchatel'a je cudzí majetok, pričom druh a forma vlastníctva nie sú v tomto prípade dôležité.

Na základe zásad stanovených najmä v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., súd po vykonanom dokazovaní a ich vyhodnotení jednotlivito každý dôkaz zvlášť, ako i v ich súhrne, mal za to, že u obžalovanej P. E. došlo jednoznačne k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., nakoľko nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že obžalovaná ako páchatel', konala už od začiatku s priamym úmyslom iného poškodiť a seba alebo iného na škodu cudzieho majetku obohatiť a práve z tejto pohnútky, že by mala niekoho uviesť do omylu alebo že by niečí omyl využila.

Z hľadiska subjektívnej stránky teda obžalovaná konala v priamom úmysle ako to vyžaduje ustanovenie § 15 písm. a) Tr. zák., keďže chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Z platnej judikatúry súdov vyplýva, že „náležité zistenie skutkového stavu,“ podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené, bezpečne preukázané fakty, ktoré vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania resp. že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Pokiaľ sa týka nepriamych dôkazov, pre uznanie viny, tieto musia tvoriť ucelený systém - reťaz, ktorej jednotlivé články sú v súlade medzi sebou, ako aj s dokazovanou skutočnosťou. Ich súhrn musí byť uzatvorený tak, že musí viesť výlučne len k jednému záveru a vylučovať možnosť záveru iného.

V prípade, ak by nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, musel by súd obžalovanú podľa § 285 písm. a) Tr. por., oslobodiť spod obžaloby. Tento postup sa teda uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe a to aj napriek tomu, že bola obžalovaná dôvodne podozrivá, že sa dopustila zažalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Tento prípad, napriek tvrdeniu obhajoby, však v prípade obžalovanej P. E. neprichádza do úvahy a to jednak s poukazom na priame svedectvo poškodeného F. A., ktorý počas celého konania vypovedal nemenne, ako i s poukazom na ostatné nepriame dôkazy v konaní vykonané, ktoré tvoria spolu s priamym dôkazom ucelenú reťaz dôkazov, usvedčujúcich práve obžalovanú P. E..

Na druhej strane obžalovaná P. E. obsah svojich výpovedí opakovane menila. Pokiaľ v prípravnom konaní, ale už aj v konaní pred súdom vo svojom odpore proti vydanému trestnému rozkazu tvrdila, že poškodeného F. A. vôbec nepozná, preto nič od neho nemohla prevziať, pri svojom osobnom vypočutí na hlavnom pojednávaní už pripustila, že poškodeného pozná, síce len ako zákazníka. Skutočnosť, že sa títo dvaja poznajú, však potvrdil aj svedok F. A., ktorý ich mal zoznámiť. Navyše tu existuje aj komunikácia odo dňa 18. 06. 2016 do 05. 09. 2016 medzi obžalovanou a poškodeným cez sociálne siete, ktorú predložil práve poškodený a ktorá jednoznačne zapadá do obsahu výpovede poškodeného.

Tvrdenia obžalovanej P. E., že ani podpisy na zmluvách o prevzatí dlhu nie sú jej, súd považovalo za právne irelevantné, nakoľko to nebolo tvrdené ani obžalobou a ani samotným poškodeným.

Súd neuveril ani tvrdeniu obžalovanej o tom, že bola vydieraná osobami P. Ž. (jej bratranec), Z. U., Z. Q., P. G., aby robila finančného poradcu, aby vybavovala pre nich peniaze a to spôsobom, že mala nahovoriť ľudí, aby si brali na seba úvery, inak jej zabijú dieťa a preto podala na nich trestné oznámenie. Práve toto trestné oznámenie síce obžalovaná podala (krátkou cestou jeho kópiu počas konania pred súdom predložila), ale až v mesiaci máj 2019, teda iba pár dní pred nariadeným prvým hlavným pojednávaním v tejto veci. Skutočnosť, že by mala byť niekým vydieraná pritom neuviedla ani pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, ani v odôvodnení jej odporu proti vydanému trestnému rozkazu a žiadne jej obavy o život a zdravie nevyplynuli z jej komunikácie s poškodeným, cez sociálne siete. Preto ho súd považoval len za jej obrannú obhajobu.

Navyše skutočnosti tvrdené obžalobou neboli napadnuté a ani spochybnené pôvodným spoluobvineným P. G., ktorý proti trestnému rozkazu opravný prostriedok nepodal a vo vzťahu k nemu sa tento stal právoplatný a vykonateľný dňa 23. 01. 2019.

Zo všetkých uvedených dôvodov, nezistiac žiadne pochybnosti, súd uznal obžalovanú P. E. vinnou v celom rozsahu zo žalovaného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a rozhodol tak, ako je uvedené v výroku tohto rozhodnutia.

Pri ukladaní trestu obžalovanej súd vychádzal zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov, z ktorých vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi pritom možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Tr. zák., pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Spôsob spáchania činu súd vyhodnotil ako jednoznačne dôkladne premyslené konanie obžalovanej P. E., ktorá jednoznačne konala v priamom úmysle a s pohnútkou iného poškodiť a seba alebo iného na škodu cudzieho majetku obohatiť.

K osobe obžalovanej P. E. bolo zistené, že táto je vydatá, s manželom T. E. majú tri maloleté deti, z čoho jedno narodené už počas súdneho konania. V čase podania obžaloby pracovala vo firme CORTIZO, a.s., bola jedinou živiteľkou rodiny, keďže manžel je invalidný dôchodca a nikde nepracuje. S rodinou býva u mamy v Rudne nad Hronom. Komisiou ochrany verejného poriadku Obce Rudno nad Hronom riešená nebola. Nemá záznam v registri trestov. V registri priestupkov má zaznamenané dva priestupky na úseku cestnej premávky spáchané: 16. 08. 2016, za čo jej bola uložená bloková pokuta 10 eur, ktorú nezaplatila a 22. 05. 2017, za čo bola postihnutá pokarhaním.

U obžalovanej P. E. nebola zistená žiadna príťažujúca okolnosť ako to má na mysli § 37 Tr. zák., naopak bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda že pred spáchaním trestného činu obžalovaná viedla riadny život. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., došlo k úprave trestnej sadzby stanovenej zákonom v jej osobitnej časti a to znížením jej hornej hranice o 1/3-inu, pričom potom bolo možné obžalovanej ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 1 rok až 3 roky 8 mesiacov.

Na základe uvedeného, súd už nepovažoval za postačujúce uložiť obžalovanej trest na úplne spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ako to bolo v prípade vydaného trestného rozkazu v skrátanom konaní v tejto veci, proti ktorému obžalovaná podala odpor, ale za dostačujúci trest, najmä vzhľadom na prístup samotnej obžalovanej k prejednávanej veci, považoval trest uložený pri spodnej hranici upravenej trestnej sadzby stanovenej v osobitnej časti Trestného zákona vo výmere 16 mesiacov a to s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody a stanovením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov.

O povinnosti obžalovanej nahradiť spoločne a nerozdielne s odsúdeným P. G. poškodenému F. A. škodu vo výške 19.800 €, súd rozhodol podľa § 287 ods.1 Tr. por., nakoľko táto škoda bola poškodeným riadne a včas uplatnená.

Zo všetkých uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech.
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.